

امامان دوازده‌گانه

امامان دوازده‌گانه، **امامان اهل بیت (ع)** که در **مذهب شیعه اثنا عشریه** به عنوان امامان منصوب و برگزیده از جانب خداوند شناخته می‌شوند.

فهرست مندرجات

- [۱ - فهرست](#)
- [۲ - آغاز امامت](#)
- [۳ - آثار اثباتی در امامیه](#)
  - [۳.۱ - اثبات نقلی](#)
- [۴ - آثار اثباتی در اهل سنت](#)
  - [۴.۱ - آثار در فضایل](#)
- [۵ - فهرست منابع](#)
- [۶ - پانویس](#)
- [۷ - منبع](#)

فهرست

این امامان به ترتیب امامت عبارتند از:

- ۱- **حضرت علی (ع)** (امامت: ۱۱-۴۰ق)،
  - ۲- فرزندش **امام حسن (ع)** (امامت: ۴۰-۵۰ق)،
  - ۳- برادرش **امام حسین (ع)** (امامت: ۵۰-۶۱ق)،
  - ۴- فرزندش **امام زین‌العابدین (ع)** (امامت: ۶۱-۹۴ق)،
  - ۵- فرزندش **امام محمد باقر (ع)** (امامت: ۹۴-۱۴۰ق)،
  - ۶- فرزندش **امام جعفر صادق (ع)** (امامت: ۱۱۴-۱۴۸ق)،
  - ۷- فرزندش **امام موسی کاظم (ع)** (امامت: ۱۴۸-۱۸۳ق)،
  - ۸- فرزندش **امام رضا (ع)** (امامت: ۱۸۳-۲۰۳ق)،
  - ۹- فرزندش **امام محمد تقی (ع)** (امامت: ۲۰۳-۲۲۰ق)،
  - ۱۰- فرزندش **امام علی نقی (ع)** (امامت: ۲۲۰-۲۵۴ق)،
  - ۱۱- فرزندش **امام حسن عسکری (ع)** (امامت: ۲۵۴-۲۶۰ق)
  - ۱۲- و فرزندش **حضرت مهدی، امام زمان (ع)** (امامت: از ۲۶۰ق).
- برای تفصیل درباره هر یک از این امامان به مقالات ذیل نام هر کدام، نیز درباره باورهای اثنا عشریه، به مقاله «امامیه» می‌توان مراجعه کرد.

آغاز امامت

طبق اعتقاد شیعه اثنا عشری، دوره امامت امامان دوازده‌گانه با **رحلت رسول اکرم (ص)** در ۱۱ق و به **امامت** رسیدن **حضرت علی (ع)** آغاز شده، و بدون انقطاع تاکنون ادامه یافته است. از ۲۶۰ق، پس از درگذشت **امام حسن عسکری (ع)** و انتقال امامت به فرزند ایشان، **امام مهدی (ع)**، امامت از حالت ظهور به حالت غیبت مبدل شده، و دوره بلند امامت آن حضرت تماماً در حال غیبت بوده است.

آثار اثباتی در امامیه

اعتقاد به امامان دوازده‌گانه اسل‌س باور **شیعه اثنا عشری** است و در تأیید این باور نصوص متعددی از **رسول اکرم (ص)** و **اِئمه (ع)** عنوان شده، و حتی به تلویحاتی در **قرآن کریم** اشاره شده است. **الله اثبات امامت** آنان خود موضوع کتب‌های پرشماری در حوزه **امامیه** بوده، و آثاری به سبک‌های گوناگون در این باره پرداخته شده است. به عنوان یکی از نخستین نمونه‌های تدوین در حوزه امامیه، باید از **کتاب سلیم بن قیس هلالی**، مربوط به اواخر **سده** نخست هجری یاد کرد که در آن، از امامان دوازده‌گانه سخن رفته است.

۲۲. ↑ ابن عیاش جوهری، احمد، مقتضب الاثر، ج ۱، ص ۳، قم، ۱۳۷۹ق.
۲۳. ↑ سبط ابن جوزی، یوسف، تنکرة الخواص، ج ۱، ص ۳۶۵-۳۶۷، نجف، ۱۳۸۳ق/۱۹۶۴م.
۲۴. ↑ ابن طولون، مجد، الانمة الاثنا عشر، به کوشش صلاح‌الدین منجد، ج ۱، ص ۴۰-۴۳، بیروت، ۱۹۵۸م.
۲۵. ↑ طباطبایی، عبدالعزیز، «اهل البيت (ع) فی المکتبة العربیة»، ج ۱، ص ۱۰۹-۱۱۳، تراثنا، قم، ۱۴۰۵ق -.
۲۶. ↑ ابن صباغ مالکی، علی، الفصول المهمة نجف، دارالکتب التجاریه، ج ۱، ص ۱۹۲.
۲۷. ↑ ابن صباغ مالکی، علی، الفصول المهمة نجف، دارالکتب التجاریه، ج ۱، ص ۲۱۳.
۲۸. ↑ طباطبایی، عبدالعزیز، «اهل البيت (ع) فی المکتبة العربیة»، ج ۱، ص ۵۲، تراثنا، قم، ۱۴۰۵ق -.
۲۹. ↑ طباطبایی، عبدالعزیز، «اهل البيت (ع) فی المکتبة العربیة»، ج ۱، ص ۱۰۰-۱۰۱، تراثنا، قم، ۱۴۰۵ق -.
۳۰. ↑ طباطبایی، عبدالعزیز، «اهل البيت (ع) فی المکتبة العربیة»، ج ۱، ص ۱۰۰، تراثنا، قم، ۱۴۰۵ق -.

منبع

[دانشنامه بزرگ اسلامی، مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی، برگرفته از مقاله «امامان نواز دهگانه»، ج ۱۰، ص ۳۹۰۸.](#)

رده‌های این صفحه: [امام شناسی](#) | [امامت عامه](#) | [کلام](#)